

[Malchau.]

Når dansk filmsproduktion er kommet i økonomiske vanskeligheder, er det nærliggende at spørge, hvad årsagen hertil kan være, og svaret er vel nok det, at i hvert fald en af grundene er, at de danske film har ondt ved at klare sig i konkurrencen med de udenlandske. Så kan man igen spørge, hvorfor de ikke kan klare sig i konkurrencen. Den aftagende pengeregighed i forbindelse med, at der er flere varer på markedet, medvirker måske i nogen grad til, at publikumsbesøget i biografteatrene er nedadgående. Det er dog en kendsgerning, at visse film nok er i stand til at trække; det kan de rigtige film formentlig altid. Der bliver jo rettet adskillig kritik — efter min mening også uberettiget kritik — mod de danske film, men det kan ikke skjules, at f. eks. grundlovsfilmen langtfra er blevet nogen succes hverken her i København eller i provinsen, tværtimod, må man vel sige, og dog er forholdet nok det, at intet publikum gennemgående er så nøjsomt som det, der fortrinsvis søger sin åndelige føde i biografteatrene. Det går vist adskillige biografteatergængere, som det undertiden er gået mig, at man efter den endte forestilling må indrømme, at man har spildt både tid og penge med at tilbringe et par timer foran det hvide lærred — men tilbage til underskuddet.

Der gælder den almindelige regel, at når en virksomhed giver underskud, er der forskellige veje at gå for at opnå balance: Man kan enten forøge indtægterne eller sætte udgifterne ned eller gøre begge dele. Om det er muligt at formindske udgifterne ved filmsproduktionen, kan jeg ikke udtale mig om. Man har i hvert fald her valgt den anden vej, nemlig at øge indtægterne, vel at mærke på statens bekostning. Jeg ville egentlig have foretrukket, om man havde ventet med dette spørgsmål for at løse det i forbindelse med den almindelige revision af forlystelsesafgiftsloven, som er under forberedelse. Vi skulle efter min mening ikke gerne ved det lovforslag, vi her behandler, foregribe dette revisionsarbejde, og jeg har ikke fået det indtryk, at lovforslaget, om det ophøjes til lov, skal være tidsbegrænset.

Fra mit partis side er vi fuldtod klar over filmens såvel underholdende som kulturelle betydning, og produktion af film af denne

sidstnævnte art skal også have al nødvendig støtte. Men det er nu engang således, at betingelsen for, at filmsproducenterne efter det foreliggende forslag skal kunne få virkelig gavn af den påtænkte støtteaktion, er den ganske enkle, at der fremstilles gode og lødige film, idet både filmslejen og indtægten ved den nævnte eventuelle nedsættelse af forlystelsesafgiften til syvende og sidst afhænger af, i hvor lang tid filmen kan spilles. Dansk filmsproduktion er jo nok på forhånd noget handicappet i sammenligning med udenlandsk film, idet dansk film vel ikke har større mulighed for at kunne afsættes til udlandet.

Fra det konservative folkepartis side er vi velvilligt indstillet overfor det foreliggende lovforslag, idet vi så også håber, hvis det bliver vedtaget og filmsproducenterne får den fornødne støtte, at til gengæld de kommende film bliver tilsvarende bedre.

Det er jo ikke således, at dansk filmsproduktion, som det også er nævnt her fra talerstolen, ikke i forvejen modtager støtte, men spørgsmålet er blot, hvor stor denne støtte skal være i fremtiden, og under hvilken form skal den ydes? Efter hvad jeg forstår, er det hensigten, at den årlige bevilling på 500 000 kr. på finansloven skal bortfalde, dersom den her foreslåede tilskudsordning gennemføres, men jeg fik det indtryk af det ærede medlem hr. Steinckes tale for et øjeblik siden, at han ikke var helt enig heri. Nærmere oplysninger og drøftelser af enkeltheder kan jo ske i det udvalg, der nu er bebudet nedsat, og jeg skal på forhånd tilsige mit partis medvirken til en tilfredsstillende løsning af dette spørgsmål.

P. N. Petersen (Røjle): De, der føler trang til det, kan jo godt more sig med at forfalde til betragtninger over biografteatrenes mere eller mindre problematiske værdi som kulturfaktorer, men tilbage bliver den kendsgerning, at filmen har enestående betingelser for at være det. Dette gælder selvfølgelig navnlig de danske film, hvor det danske sprog og det danske milieu falder naturligt for det danske publikum. Derfor må det være i alle danske parters velforstående interesse, at den danske films-